

ЈЕДНА РЕЧ О БИБЛИОТЕЦИ »ХИЛАНДАРСКИ ПРЕВОДИ«

Као место у коме се благосиља и слави Господ и које је и само благословено и прослављено Њиме, Хиландар је вековима, од свога постанка до данашњих времена, био светилник своје народу и то не само животом својих монаха, него и писаном и превођеном речју јеванђелске благовести и поруке, охрабрујуће и подстичуће лектире, кадре да удахне преображавајући и препородни дух покајања. Да је преводиличка делатност била од посебног значаја у манастиру Хиландару, уверава нас и сам свети Сава сопственим радом на превођењу византијских канона, на чему је касније утемељена и наша Црква и наша средњевековна Држава. Том утемељивачком почетку следили су затим многи хиландарски преводиоци светоотачке књижевности, знани и безимени, од којих је најпознатији старац Исаија са својим преводом иначе веома тешко преводивог светог Дионисија Ареопагита.

Будући пустињски универзитет који је рађао плодове светитељства а не представнике човекоугодничке мудрости, Хиландар наставља своју вековну традицију у времену бременим удаљеношћу од Бога, али и зрелом за повратак на бистре изворе јединоосмишљавајућег живота по Богу, заснованог на вери у васкрслог и човекољубивом лепотом предивног Христа Богочовека. Намера, дакле, ове наше едиције је (као и код наших претходника и богољубивих отаца) да, пружајући читаоцу речи вечног живота из уста светитеља и угодника Божијих, те богослова и других посленика духовне њиве, омогућимо да се плодови духовне зрелости и врлинољубља и данас доносе, да се изграђује истински и боголики човек, онакав каквим га Бог жели и каквome се људи радују. Такви људи су за човечанство насушна потреба јер су со земљи и њима се она опире трулежности и погубности богозаборављавања и утонулости у земаљскост овога света.

Премда свесни своје немоћи и оскудности у умећу и спреми, но у исто време и своје обавезе и позваности, ми крећемо са објављивањем нових хиландарских превода у нади на Божију помоћ и заступништво Пресвете Богородице, Светогорске и Хиландарске Игуманије, очекујући уједно да ће нам се и други посленици слова придружити у нашем напору.

Светозарни пут личне светости преподобног Симеона старца (који је у дубокој старости био довољно млад да у себи породи жељу за јеванђелским савршенством) и родољубива усмереност светитеља Саве (који је у пламену богочежње и омиљену пустињу био спреман да жртвује да би у роду своје породио христољубивост) и нама су, дакле, били поука, надахнуће и потпора. Њихове молитве нека и нас укрепе на овом »делу љубави«, а читаоцу нека дају радост духовног препорода и снажни осећај искомске свежине свеоживљавајућег Духа Божијег, којим су они тако богато били надахнути.

Игуман манастира Хиландара
архимаандрит Мојсије